

[Ministeren for offentlige arbejder]

følgende samling. Jeg er imidlertid meget glad for, at det, bl.a. ved medvirken fra lokale myndigheder, er lykkedes nu, nogle uger før indeværende samling slutter, at være fremme med et forslag, som har kunnet få denne positive modtagelse, og derfor tror jeg, at vi i fællesskab kan regne med, at der vil blive glæde oppe i det nordjyske ved denne førstebehandling og ved udsigten til, at færdigbehandlingen kan ske i løbet af de kommende uger.

Jeg har ikke meget at tilføje. Lad mig dog sige til SFs ordfører som nævnte daværende trafikminister Niels Matthiasens redegørelse fra 1975, at en ny trafikpolitisk redegørelse har jeg vist allerede bebudet at jeg vil forsøge at fremlægge for folketinget i næste folketingssamling.

Hr. Bilgrav-Nielsen ønsker en besigtigelse af, jeg tror, han sagde hele det nordjyske område. Det er faktisk et meget stort område at pløje igennem, og det vil tage et antal dage at se på en række lokaliteter deroppe, men jeg deltager selvfølgelig meget gerne heri og medvirker på enhver måde. Det turde være bekendt, at i de sidste to år har netop de nordjyske vejanlæg haft højeste prioritet fra regeringens side, og det vil også fortsat være tilfældet. Jeg er ikke i stand til på stående fod at sige, hvordan det forholder sig med enkelte vejstrækninger, som er blevet nævnt, men jeg skal lynhurtigt svare på spørgsmål, der måtte blive stillet derom.

SFs ordfører var videre inde på, hvorvidt det ikke ville være billigere at lave en udbygning af den nuværende vejlinjeføring i stedet for den her projekterede vej, og det kan jeg bekræfte at det ville. Det ville løse problemerne for Hobro og for Støvring, men ikke for en lang række af de mindre lokaliteter på strækningen, som vi i høj grad bør tage hensyn til.

Det vil videre betyde, at der etableres et betydeligt antal stier og parallelveje for at gøre strækningen facadeløs, og etablering af kryds i to niveauer vil som følge af kraftige fysiske bindinger blive særdeles bekostelige, hvilket så må lægges til den billigere pris.

Helt afgørende er, at en udbygning til en egentlig 4-sporet motorvej, således som den i forslaget omhandlede vej er forudsat, ikke vil kunne ske i den nævnte linje, og endelig vil der på en strækning af 6 km, nemlig strækningen Sønderup-Støvring, ikke kunne blive

motorvej; den vil altså ikke kunne nyttiggøres for trafikken på E3, og det vil være i strid med løfterne om at føre motor-/motortrafikvej op til Ålborg. Det vil udløse en ganske berettiget ikke bare skuffelse, men formentlig også harme i det pågældende område, så jeg tror ikke, der er nogen vej uden om her at gennemføre linjeføringen, som den er forelagt.

Jeg siger altså tak for gode hensigter og tilsiger udvalget al hurtighed og grundighed, således at vi, inden samlingen slutter, kan få dette lovforslag vedtaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget om offentlige arbejder. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 229:

Forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter. (Forsøgsordninger vedr. lån til opførelse af ejendomme i lande, der er medlem af OECD, samt långivning i Grønland).
(Fremsat 30/4 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Bakholt (S):

Lovforslaget går jo ud på at give boligministeren en bemyndigelse, så han kan godkende begrænsede forsøgsordninger i OECD, således at danske realkreditinstitutter kan yde lån til nybyggeri mod pant. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at man kan godkende långivning i Grønland, som det tilsvarende finder sted på Færøerne.

Ser vi på formålet, så er det først og fremmest at styrke dansk byggeeksport og for det

[Bakholt]

andet at opsamle viden og erfaring inden 1989, hvor institutter fra andre EF-lande vil kunne søge ind på det danske realkreditmarked.

Det er rimeligt gode formål, der er hensigten med lovgivningen. Der er opstillet nogle betingelser, 8 i alt, og de ser også ud til at være tilfredsstillende. Det er nødvendigt at have visse betingelser, når man går ind i den slags forsøgsordninger.

Socialdemokratiet er altså positivt over for forslaget. Vi vil gerne være med til at styrke dansk byggeeksport, og vi mener, at med den lovgivning, der foreligger her, vil danske byggeeksportører få mulighed for at lave en form for pakkeløsning, idet man både kan levere dansk byggeri og dansk finansiering, og det vil sandsynligvis også lette den samlede bebyggelses opførelse.

Dansk byggeeksport har jo været inde i en god og meget positiv udvikling, og der er hermed skabt en vis erstatning for den nedgang, vi har oplevet i det hjemlige byggeri. Hvis vi ikke havde haft den markante fremgang, havde vi oplevet, at der var flere virksomheder, der havde måttet lukke, og vi havde haft færre arbejdspladser.

Vi er altid i socialdemokratiet parate til at støtte den udvikling, der har fundet sted, og vi er parate til at se på nytænkning vedrørende finansiering af byggeri i udlandet.

Dansk byggeeksport kan, når lovforslaget er vedtaget, få et nyt instrument at spille på. Det er min opfattelse, at det først og fremmest vil gavne de små og mellemstore typehuseeksportører, og det ser vi som noget positivt.

Vi er altså positivt indstillet over for forslaget og vil medvirke til en hurtig udvalgsbehandling.

Svend Åge Petersen (KF):

Danmark har desværre stadig et underskud på betalingsbalancen. Vi kan nok ændre på det forhold ved at købe mindre i udlandet, men en anden og måske også mere perspektivrig måde at ændre på vort betalingsbalanceproblem på er nu nok at forøge vor eksport. Allerede i dag er den danske byggeeksport på en talstørrelse, der ligger over de 18 mia kr., og heraf er der for ca. 4 mia kr. i enfamiliehuse.

Når realkreditinstitutter og typehusproducenter i fællesskab presser på for at kunne tilbyde udenlandske købere at få finansieret danskproducerede enfamiliehuse med et finansieringssystem som det, vi kender her i landet, skyldes det naturligvis, at man mener at have et godt og konkurrencedygtigt tilbud i forhold til de aktuelle landes hidtidige finansieringsmuligheder. En sådan forbedret finansieringsmulighed kan være medvirkende til at øge den danske eksport af enfamiliehuse, hvilket vil være meget gavnligt for den førnævnte betalingsbalance.

Ifølge bemærkningerne til lovforslaget skal også fritidshuse i udlandet kunne finansieres af de danske realkreditinstitutter, og også dette vil kunne være medvirkende til at få byggeeksporten forøget.

Lovforslaget lægger op til meget begrænsede forsøgsordninger med dansk realkreditgivning i lande, som er medlem af OECD. Jeg tror, det er af meget stor værdi, at de danske realkreditinstitutter allerede nu får mulighed for at samle erfaringer ind med hensyn til kreditgivning i de andre lande, for vi skal jo huske på, at der senest i 1989 vil være åbent for kreditinstitutterne i EF-landene til at yde lån også i de andre medlemslande. Derfor må vi se i øjnene, at der også på det danske pengemarked vil komme udenlandske kreditinstitutter efter 1989, og det vil selvsagt give de danske kreditforeninger yderligere konkurrence.

Jeg finder ikke, at en sådan yderligere konkurrence nødvendigvis er af det onde, men lovforslaget giver de danske realkreditinstitutter mulighed for at være rimeligt forberedt til opgaven. Det er meningen, at denne forsøgsordning senere skal afløses af en mere varig ordning, og det vil ske, når det udvalg, som boligministeren har nedsat vedrørende kreditforholdene efter 1989, har afsluttet sit arbejde ved udgangen af 1985.

Lovforslaget giver endvidere mulighed for långivning i Grønland på samme vilkår, som vi kender dem på Færøerne.

En ting, vi lægger vægt på, er, at det er angivet, at for det offentlige vil der ikke blive tale om væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser. Det er jo tiltalende.

Fra det konservative folkepartis side er vi indstillet på at søge at få dette lovforslag

[Svend Åge Petersen]

igennem i denne samling, og derfor vil vi tilsi­ge et meget hurtigt udvalgsarbejde.

Bente Nielsen (V):

Da mit partis ordfører, hr. Fogh Rasmus­sen, ikke kan være til stede, skal jeg på venstres vegne give tilslutning til dette lovforslag.

Efter forslaget får boligministeren hjem­mel til at godkende begrænsede forsøgsord­ninger, hvorefter danske realkreditinstitutter kan yde lån til udlandet. Venstre kan støtte, at boligministeren får denne hjemmel, og at han udnytter den, så realkreditinstitutterne får mulighed for at drive virksomhed i ud­landet.

Fra 1989 bliver der en principielt fri eta­bleringsret for realkreditinstitutter inden for EF, så det er fornuftigt, at danske institutter allerede nu får mulighed for at indhøste erfa­ringer med belåning i udlandet. Det er også vor opfattelse, at den foreslåede liberalisering af realkreditbelåningen kan bidrage til at styrke byggeeksporten. Det gælder især i de tilfælde, hvor danske typehusfabrikanter ved salg af huse i udlandet samtidig kan tilbyde en konkurrencedygtig finansiering fra et dansk realkreditinstitut.

Dette lovforslag har allerede været under­kastet meget grundig og dybtgående behan­d­ling, inden ministeren lagde det frem her i tinget. På den baggrund vil venstre opfordre til en meget hurtig udvalgsbehandling, så realkreditinstitutterne hurtigt kan komme i gang med de udenlandske aktiviteter, de aktiviteter, som de allerede i lang tid har haft under forberedelse.

Pelle Voigt (SF):

Også SF kan tilsi­ge støtte til, at dette for­slag behandles hurtigt i boligudvalget. Vi finder i lighed med en række af de andre ordfø­rere, der har talt her i dag, at de erfaringer, der nødvendigvis skal indhøstes, med held kan indhøstes gennem den forsøgsordning, som ministeren foreslår. Vi er også tilhænge­re af, at man giver Grønland mulighed for – i lighed med den ordning, der i et stykke tid har eksisteret på Færøerne – at foretage real­kreditfinansiering af boliger.

Estrup (RV):

Det radikale venstre finder, at dette er et særdeles fornuftigt forslag. Det giver bedre muligheder for byggeeksporten, det forbedrer realkreditinstitutternes konkurrencesituation, når det danske realkreditmarked åbnes med udgangen af 1989, og det øger specielt mulig­hederne for samarbejde om projekter mellem byggebranchen og realkrediten til gavn for den samlede eksport.

Så vidt jeg kan se, er der taget de nødven­dige forholdsregler med hensyn til valutafor­holdene, og i øvrigt må man konstatere, at det er et begrænset og kontrolleret forsøg, man her sætter i gang.

Jeg kan derfor på det radikale venstres vegne give tilslutning til lovforslaget og si­ge, at vi naturligvis er indstillet på en hurtig ud­valgsbehandling. Jeg tvivler i øvrigt på, at vi behøver nogen særlig væsentlig udvalgsbe­handling.

Birgith Mogensen (CD):

Formålet med det lovforslag, vi her har til behandling, er først og fremmest, at der åb­nes mulighed for, at der kan godkendes for­søgsordninger, således at danske realkreditin­stitutioner kan yde lån til nybyggeri mod pant i ejendomme i lande, der er medlem af OECD.

CD synes, det er et godt lovforslag – af to grunde.

For det første tror vi, det vil blive et vigtig instrument i bestræbelserne på at øge dansk byggeeksport. Danske byggeeksportfir­maer vil ganske givet stå sig bedre i konkuren­cen på de udenlandske markeder, i det øjeblik der kan henvises til et udbygget sam­arbejde med danske realkreditinstitutioner om finansieringen af nybyggeriet. Alene af den grund er det vigtigt, at lovforslaget bliver vedtaget.

For det andet synes vi, det er vigtigt, at danske realkreditinstitutter allerede nu be­gynder at øve sig i at fungere på udenland­ske markeder. Senest i 1989 bliver der som bekendt åbnet mulighed for fri etablering af realkreditvirksomhed inden for EF-området, og det er i denne forbindelse afgørende vig­tigt, at danske realkreditinstitutter allerede nu kan opsamle viden og erfaring vedrøren­de udenlandsk realkreditvirksomhed.

[Birgith Mogensen]

CD kan således fuldt ud støtte lovforslaget, og vi vil medvirke til en hurtig og velvillig behandling i udvalget.

Pia Kjærsgaard (FP):

Fremskridtspartiet har ikke så mange kommentarer til lovforslaget. Ethvert tiltag, der kan medvirke til større eksport og dermed flere danske arbejdspladser – det er jo en af følgerne – vil fremskridtspartiet gerne støtte. Der bliver nogen offentlig administration, som vi af princip ikke er tilhængere af, men vi forventer ikke, at det vil blive af større betydning, som boligministeren selv skriver.

Fremskridtspartiet støtter altså lovforslaget.

Boligministeren (Bollmann):

Jeg behøver egentlig ikke at knytte mange kommentarer til den debat, der har været. Jeg er glad for, at samtlige ordførere har villet støtte forslaget, og at samtlige ordførere er enige i, at det kan være til gavn for dansk byggeeksport og dermed også for dansk beskæftigelse. Og som det også rigtigt er sagt, har vi her en mulighed for en erfaringsopsamling i forbindelse med den senere liberalisering i 1989 af hele realkreditområdet.

Jeg skal kun appellere til boligudvalget om en hurtig behandling, så vi kan få lovforslaget vedtaget inden afslutningen af denne samling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Vi skulle her gå over til sidste punkt på dagsordenen, men jeg ser ikke, at ministeren er til stede.

Jeg skal derfor udsætte mødet i nogle ganske få minutter. Foreløbig udsætter jeg mødet i 3 minutter.

Mødet udsat kl. 13.59

Mødet genoptaget kl. 14.02

Formanden:

Jeg skal appellere til alle, også regeringens medlemmer, om at medvirke til, at folketingsarbejdet kan glide glat i den resterende del af samlingen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 231:

Forslag til lov om udskrivningsprocenten, reguleringstallet, personfradrag samt skatteloft for 1986.

(Fremsat 30/4 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Stavad (S):

Det er jo udskrivningsprocenten for 1986, der skal fastsættes med dette lovforslag, og det er samtidig vel nok den sidste del af den aftale, der blev indgået mellem regeringspartierne og det radikale venstre op til påske, hvor man lavede overenskomstindgrebet.

Jeg må desværre sige, at forslaget følger linjen; også her er der lagt op til nogle skævheder. Man havde ellers nogle muligheder for her, hvis man havde ønsket det, at afbalancere noget af det andet. Hvis man eksempelvis havde forsøgt at give nogle lettelser til de grupper, som bliver hårdest ramt af overenskomstindgrebet, nemlig de laveste indkomstgrupper, kunne der i hvert fald have været en vis fornuft og balance i dette forslag.

Men det, jeg mener vi kan konstatere – og det er nogle af de ting, som vi selvfølgelig skal have nærmere belyst under udvalgsarbejdet, og så kan vi mere konkret vende tilbage til dem under anden og eventuelt tredje behandling – er, at forslaget vil betyde, at den disponible realløn for lavindkomstgrupperne yderligere vil blive nedsat, fordi vi vil få en regulering af skalatrinene og af personfradraget, som ligger et helt pænt stykke under den inflation, der vil være i den pågæ-